

ارائه چارچوبی برای نظام و محدوده خطمنشی‌گذاری تصمیم‌گیری و عمل در فضای مجازی

سیدمهدی الوانی^{۱*} حسین خنیفر^{۲*} حامد حاجی‌لامیرزاچی^{۳*} سیدمهدی میری^۴

چکیده

فضای مجازی، امروز بخش بزرگی از زندگی ما را در بر گرفته است، هم تک تک آحاد جامعه از آن تأثیر پذیرفته و یا تأثیر می‌گذارند و هم حکومت ناگزیر از اخذ تصمیمات در مواجهه با آن است. آنچه در این مقاله پرداخته شده، شناخت محدوده‌ای است که در آن فعالیت‌های فضای مجازی صورت می‌پذیرد. این محدوده حدود اختیار و عمل نهادهای دولتی متولی این حوزه، چارچوب فعالیت و رفتار مؤسسات و نهادهای خصوصی و نیز گستره رفتار افراد جامعه را به‌گونه‌ای که بتوان آن را «یک عمل یا تصمیم فضای مجازی» نامید، مشخص خواهد کرد. این محدوده در قالب یک مدل ارائه شده است.

واژگان کلیدی: فضای مجازی، خطمنشی‌گذاری، تصمیم‌گیری و نظام.

فصلنامه راهبرد اجتماعی فرهنگی • سال سوم • شماره یازدهم • تابستان ۹۳ • صص ۶۱-۳۳

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۳/۲۹ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۳/۶/۱۰

۱. استاد دانشگاه تهران (alvani@ut.ac.ir).
۲. استاد دانشگاه تهران (khanifar@ut.ac.ir).
۳. دانشجوی دکترای خطمنشی‌گذاری عمومی دانشگاه تهران، نویسنده مسئول (ha.mirzaie@ut.ac.ir).
۴. دانشجوی دکترای خطمنشی‌گذاری عمومی، دانشگاه تهران (miri@ut.ac.ir).

مقدمه

فضای مجازی، امروز بخش بزرگی از زندگی ما در بر گرفته است. هم تک تک آحاد جامعه از آن تأثیر پذیرفته و یا تأثیر می‌گذارند و هم حکومت ناگزیر از اخذ تصمیمات در مواجهه با آن است. آنچه در این مقاله بدان پرداخته شده، شناخت محدوده‌ای است که در آن فعالیت‌های فضای مجازی صورت می‌پذیرد. این محدوده حدود اختیار و عمل نهادهای دولتی متولی این حوزه، چارچوب فعالیت و رفتار مؤسسات و نهادهای خصوصی و نیز گستره رفnar افراد جامعه را به گونه‌ای که بتوان آن را «یک عمل یا تصمیم فضای مجازی» نامید مشخص خواهد کرد. سؤال اصلی این پژوهش عبارت است از: محدوده تصمیم و عمل در فضای مجازی، شامل گستره سیاست‌گذاری تا اجرا و فعالیت در فضای مجازی چیست؟ در این راستا، در ابتدا به تبیین ابعاد پدیده نو ظهور فضای مجازی پرداخته می‌شود. نکه قابل ذکر آنکه به علت ارتباط بسیار تنگاتنگ فضای مجازی و فناوری اطلاعات و ارتباطات گاهی در متن از این دو به صورت متراffد استفاده شده است.

۱. پیشنه و مبانی نظری مؤلفه‌های فضای مجازی

فضای مجازی یا فضای سایبر در اصل از دو واژه سایبرنتیک^۱ یا سایبرنیک و اسپیس^۲ گرفته شده است (دوران، ۱۳۸۶: ۳۹). معتمدنژاد کلمه سایبرنتیک را دارای ریشه یونانی و به معنای فرمانروایی و حکومت می‌داند. او معتقد است: استفاده این لفظ در معنای فناوری حاضر به جهت ویژگی‌های هدایت و کنترل آن است و به نحوی از این ابزار برای هدایت و فرماندهی استفاده می‌شود (معتمدنژاد، ۱۳۸۳: ۴۱-۴۲). شکرخواه نظریه سایبرنیک را تبیین کننده مناسبات انسان و ماشین و ماشین‌ها با هم می‌داند. او فضای سایبر را به معنای

1. Cybernetics

2. Space

عصر اطلاعات و اتصال رایانه‌ها از طریق اینترنت و شبکه‌های رایانه‌ای می‌داند (شکرخواه، ۱۳۸۱: ۵۸).

فضای سایبر غیرمادی، غیرملموس و فاقد مرز جغرافیایی و حوزه صلاحیت قضایی محلی است. یک شخص می‌تواند با استفاده از یک رایانه و یک تلفن همراه ظرف چند دقیقه، برای مثال، از ایران به مخزن بانکی در چین نفوذ کند و مقادیر کلانی وجه نقد را به بانکی در سوئیل انتقال دهد. با استفاده از فناوری‌های رمزنگاری می‌توان اطلاعات را به صورت محرمانه در قالب فایل تصویری یا صوتی ارسال کرد. در این فضا بدون نیاز به اخذ مجوز دولتی یا پرداخت تعرفه‌های گمرکی و هزینه حمل و نقل، می‌توان مقادیر زیادی نرم‌افزار با ارزش مالی بسیار بالا را معامله کرد. در این فضا، اطلاعات موضوع اصلی جرایم است (صادقی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵-۱۰).

از آنجایی که فضای مجازی دامنه بسیار وسیعی از ارتباطات و تعاملات انسان را در بردارد و با امکانات ارتباطی، تفریحی و تسهیل امور جاری گوناگون در زندگی همچون خرید و فروش، تجارت، تبادل اطلاعات و غیره شئون مختلف زندگی حقیقی را شامل می‌شود، نمی‌توان آن را تنها مجاز تلقی کرد (دوران، ۱۳۸۶: ۳۹). با این مقدمه مفاهیمی چون فضای سایبر،^۱ شهروند سایبر،^۲ پول سایبر،^۳ فرهنگ سایبر،^۴ تجارت سایبر،^۵ جامعه سایبر^۶ و غیره برخی از ابعاد نوین زندگی اجتماعی در فضای سایبر است (برزویی، ۱۳۸۹: ۱۲).

فضای مجازی با واژه فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاوا) ارتباط وثیق و نزدیکی دارد و به نوعی زایده آن است. براساس تعریف^۷ OECD در سال ۱۹۹۸، فناوری اطلاعات و ارتباطات اعم از فناوری اطلاعات تلقی می‌شود، به‌ نحوی که ارتباطات به عنوان وجه اصلی در ارائه سرویس‌های گوناگون موجود در فناوری اطلاعات است. از این‌رو فناوری اطلاعات و ارتباطات به مجموعه فناوری‌هایی اطلاق می‌شود که امکان ذخیره‌سازی،

-
1. Cyberspace
  2. Cybercitizen
  3. Cybercash
  4. Cyberculture
  5. Cyberbusiness
  6. Cybersociety
  7. Organisation for Economic Co-operation and Development

پردازش، ارائه و انتقال را فراهم می کند (همان: ۱).

تعاریف ارائه شده از فناوری اطلاعات و ارتباطات به نحوی جامع و مانع نیستند که بتوانند تمامی ابعاد این مفهوم نوین و موسع را در بر گیرند. تعاریف ارائه شده از فاوا، بر اساس برداشت‌ها نسبت به کاربرد آن در سازمان‌ها و همچنین دیدگاه‌هایی که درباره کارکرد این فناوری حیاتی در جامعه وجود دارد، مختلف و متعدد است. همین امر، دستیابی به تعریفی یکسان از فاوا را ناممکن ساخته است. این رویکردها که گاه رنگ و بوی فلسفی به خود می‌گیرند، ریشه در ماهیت این فناوری حیاتی و نیز انتظارات مختلف از کارکردهای آن در جامعه دارند. گروهی فاوا را صرفاً یک فناوری می‌دانند که همانند دیگر فناوری‌ها، برای تسهیل و تسريع امور سازمان‌ها و جامعه به کار می‌آید. برخی، نقشی محوری برای آن قائلند و از آنجا که در تمامی صنایع و خدمات کاربرد دارد و سبب سهولت بهره‌گیری همگان از دانش بشری می‌شود، آن را فراتر از یک فناوری صرف می‌خوانند (صادقی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵-۲۰).

تعاریف ارائه شده را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد: دسته اول، تعاریفی که مفهوم فناوری اطلاعات و ارتباطات را به نوعی همان فناوری رایانه و سامانه‌های رایانه‌ای اطلاعاتی و ارتباطی، در وجود نرمافزار و سخت‌افزار و شبکه و نظایر آن و مسائل مدیریتی مربوط به آن می‌دانند. دسته دوم، تعاریفی که فناوری اطلاعات را از بعد اطلاعات محض آن که حتی شامل مواردی نظیر مستندسازی و کتابداری نیز می‌شود، مورد توجه قرار می‌دهند. در این دسته تمکن بر خود اطلاعات است و فناوری اطلاعات به معنی هرگونه استفاده از ابزارها و روش‌ها و تکنیک‌هایی است که مدیریت و سازماندهی این اطلاعات را امکان‌پذیر می‌کند. دسته سوم، تعاریفی را شامل می‌شوند که برای فاوا نقشی کلیدی و محوری نسبت به سایر فناوری‌ها و کاربردها قائل می‌شوند. این دسته با زاویه‌ای فراتر از دو دسته قبلی به فاوا نگاه می‌کند، اما ابعادی را که برای فاوا از این زاویه مشاهده می‌کند به طور مشخص بیان نمی‌کند (مجیدی، ۱۳۸۳: ۴).

سندهای این نظام جامع فناوری اطلاعات جمهوری اسلامی ایران، فناوری اطلاعات و ارتباطات این گونه تعریف کرده است: «با رویکردی فنی، به کلیه فناوری‌هایی که در جمع‌آوری، انتقال، ثبت، پردازش، انتشار و نمایش اطلاعات به بشر کمک می‌کنند، فناوری اطلاعات و ارتباطات گویند». بر اساس این، فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات را در

پنج گروه زیر رده‌بندی کرده است:

۱. فناوری‌های دریافت اطلاعات، شامل انواع حسگرها، صفحه کلید، ماوس و غیره؛
۲. فناوری‌های انتقال اطلاعات، شامل ماهواره‌ها، شبکه‌های زیرساخت مخابرات و ارتباطات و...؛
۳. فناوری‌های پردازش اطلاعات، شامل انواع رایانه‌ها بزرگ و کوچک و ریزپردازنده‌ها نهفته در وسائل مصرفی؛
۴. فناوری‌های ثبت و نگهداری اطلاعات، شامل انواع حافظه‌ها؛
۵. فناوری‌های نمایش اطلاعات، شامل انواع نمایشگرها، چاپگرها و غیره (سنند راهبردی نظام جامع فناوری اطلاعات، ۱۳۸۸: ۲۳).

۱-۱. دیدگاه‌های جامعه‌شناسانه به فضای مجازی به عنوان یک فناوری

از زاویه دیگر و در رویکردی جامعه‌شناسانه به فضای مجازی به عنوان یک فناوری،

می‌توان آن را از منظر مکاتب مختلف مدرن، نمادین - تفسیری و پست‌مدرن تفسیر کرد:

۱. دیدگاه مدرن: در نظریه مدرن مطالعه فناوری بر شناخت گونه‌های فناوری و توصیف آنها استوار بوده و تحلیل‌های مدرنیستی از فناوری‌ها عمدتاً مبتنی بر گونه‌شناسی و طبقه‌بندی است.

۲. دیدگاه نمادین - تفسیری: این رویکرد ساخت اجتماعی فناوری نامیده می‌شود. این نگاه در انتقاد به دیدگاه نظریه پردازان مدرنیست که معتقد به مدل‌های نوآوری خطی هستند، پدید آمده است. مبنای نمادین تفسیری‌ها، پرداختن به اثرات هنجره‌ای فرهنگی و روابط اجتماعی است. در این دیدگاه فناوری‌ها فقط به عنوان کاربردهای محض یافته‌های علمی محسوب نمی‌شوند، بلکه اساس و پایه سازه‌های ذهنی تلقی می‌شوند. آنها بر این باورند که جنبه‌های اجتماعی و فناوانه با هم مرتبط هستند و یکدیگر را شکل می‌دهند. در دیدگاه نمادین - تفسیری، همان‌طور که جامعه بر فناوری تأثیر می‌گذارد، فناوری نیز بر جامعه اثرگذار است و تأکید آنها بیشتر بر تأثیر جامعه بر فناوری است (هج، ۱۳۹۰: ۵۹).

۳. دیدگاه پست‌مدرن: نظریه پردازان پست‌مدرن در مقابل نمادین - تفسیری‌ها بیشتر به اثرات فناوری بر جامعه متمرکز شده و فناوری‌های جدید را محملی برای دیدگاه خود قرار داده‌اند. آنها فناوری‌های نوین را فناوری‌هایی با سه مشخصه احتمالی، مستمر و انتزاعی

می‌دانند.

لیوتار نظریه‌پرداز پست‌مدرن، معتقد است: مدرنیست به سبب وقوع اثرات فناوری‌های جدید بر فرایندهای اجتماعی و شناختی زیر سؤال رفت. بنابراین پست‌مدرن، فناوری را منشأ تغییرات بنیادی در جامعه می‌داند. به عبارت دیگر با وجود فناوری رایانه، اطلاعات کامل در اختیار قرار می‌گیرد و به جای کسب اطلاعات بیشتر، نحوه تنظیم داده‌ها به شیوه‌های جدید مزیت دارد (همان).

۴. دیدگاه توحیدی: این دیدگاه به دنبال پاسخ به این سؤال است که در دنیای مدرن امروز، با وجود تنوع ابزارها و فناوری‌های متنوع که سراسر زندگی شر را فراگرفته، نقش دیدگاه توحیدی چگونه است. در بدو امر شاید پاسخ ساده به نظر می‌رسد، اما وقتی به این نکته که هر فناوری با خود فرهنگ خاصی را به همراه دارد توجه می‌کنیم، پاسخ قدری تأمل می‌طلبیم. به بیان ساده‌تر، آیا می‌توان از هر فناوری در هر فرهنگی استفاده کرد؟ اگر پاسخ منفی است، پس در زمانی که ما خود امکان ساختن فناوری را نداریم چگونه و با چه معیاری گزینش نماییم. دکتر اصغر طاهرزاده در کتاب «گزینش تکنولوژی از دریچه توحیدی»، پاسخ برخی از سؤالات را چنین بیان می‌کند: اصولی همچون تعالی انسان، عدالت و ولایت الهی با روح فرهنگی که فناوری غرب مروج آن است منافات دارد. تجربه کشورهایی که در اثر سلطه فناوری مدرن تمامی ساختارهای فرهنگی خود را از دست داده‌اند، مانع از پذیرش هر فناوری بدون ملاحظه فرهنگی و انتخاب عالمانه است. بنابراین باید در انتخاب عترت آموز و محتاط باشیم و با در پناه نظام معرفتی توحید اسلامی محفوظ بمانیم.

نکته اصلی آن است که جامعه اسلامی باید بر پایه ارزش‌ها و آرمان‌های وحیانی و توحیدی طوری عمل کند که نه دچار روزمرگی شده و نه گرفتار عقبگرد و ارتجاع گردد. در حقیقت جامعه اسلامی به دنبال این هدف است که در تعامل با دنیای جدید بتواند اندیشه‌های نوآورانه و شکوفای خود را به صورت دینی و غیر سکولار محقق کرده و در پرتو آن، تمدن اسلامی را شکل دهد. مسلم آنکه در زندگی دینی هم، بشر نیاز به ابزار دارد تا بتواند به راحتی نیازهای مادی خود را برابر آورده سازد، ولی در عین نیاز به ابزار روح تربیت دینی متذکر این نکته نیز هست که ابزارها جای مقصد اصلی قرار نگیرند. اگر تمام توجه روح به مدرن‌ترین ابزار معطوف شد، چنان ذهن و روح مشغول آن می‌شود که

جایی برای خدا و مقصد اصلی جان و تربیت دینی نمی‌ماند و همه این آفات را باید در شیفتگی نسبت به مدرن‌ترین ابزار جست‌وجو کرد، نه در داشتن ابزار مناسب برای زندگی. فناوری نیز همچون رسانه، فرهنگ خود را به همراه می‌آورد، بنابراین باید در انتخاب آن بر مبنای هدف توحیدی عمل کرد. فناوری که وسیله‌ای است در رسیدن به اهداف عالی و اوج کمال، باید هدف قرار گیرد. از این منظر، هر جا که کمکی به انسان در رسیدن به اهداف ندارد و فقط جلوه مصرفی آن کشش ایجاد می‌کند، زمینه انحراف از مسیر و سرگرمی و غفلت از مسیر اصلی را ایجاد می‌کند. به بیان دیگر، کافی است ملتی هدف خود را که برآورده شدن ابعاد روحانی در فرصت زودگذر دنیا است، از دست بدهد، حال این فناوری است که انواع هدف‌های وهمی را جلوی او قرار می‌دهد. بنابراین، انسان وقتی هدف خود را شناخت از وسائل در آن حدی که او را به اهدافش نزدیک کند به خوبی استفاده می‌کند و دیگر موضوع بهترین یا بدترین وسیله مطرح نیست، بلکه وسیله خوب برای انسان آن وسیله‌ای است که او را در رسیدن به هدف یاری کند. در اینجاست که اگر وسیله‌ای او را مشغول خودش کرد، تصمیم می‌گیرد از آن وسیله فاصله بگیرد، دیگر به خود وسیله فکر نمی‌کند و به هدف فکر می‌کند (طاهرزاده، ۱۳۸۷: ۱۵).

اگر فناوری را امری خشی تلقی کنیم، به بدترین صورت تسلیم آن خواهیم شد، چراکه چنین تصوری از فناوری که امروز بهخصوص مورد ستایش است، چشم ما را به کلی بر ماهیت فناوری می‌بندد. بنابراین واقعیت این است که اثر فناوری بر جامعه خشی نیست و آثار مثبت و منفی برای اجتماع به همراه دارد که بسته به ماهیت فناوری، دامنه این اثرات می‌تواند متفاوت باشد (هایدگر، ۱۳۸۶: ۵).

۲-۱. پدیدارشناسی فضای مجازی

هستی‌شناسی فضای مجازی با ارائه چارچوبی مفهومی می‌تواند مبانی تکوینی، عناصر موجود فرایندهای موجود و راهکارهای توسعه و گسترش فضای مجازی را تبیین کند. دانشمندان این حوزه بسیاری از تعابیر مصطلح در حوزه فناوری اطلاعات را پرگرفته از مضماین عصر روشن‌نگری^۱ می‌دانند. برخی از این تعابیر عبارتند از: هویت، نزدیکی،

1. Enlightenment
2. Identity
3. Proximity

اجتماع، تجسدگرایی، الگو، بازنمایی و آرمانشهر^۰ که در ادامه تشریح خواهد شد. آنچه در خصوص فضای مجازی و مبنای نظری آن رایج است، کمتر از عقلانیت نشئت گرفته است و به طور کلی تحت تأثیر نوعی رمانیسم است.

دو رویکرد کلی نسبت به فضای مجازی و مضامین متأثر از روشن‌نگری در آن یافته می‌شود. رویکرد نخست، رویکرد رمانیسم^۱ است که در آن، هویت همان هویت‌های تغییریافته در فضای شبکه تعبیر می‌شود. نزدیکی، همان مفهومی است که در اثر کوچک‌تر شدن جهان همگام با توسعه ارتباطات الکترونیک به وجود می‌آید. مفهوم اجتماع با جوامع مجازی و عجین شدن ذهن با فضای داده‌ای معنا می‌شود. تجسدزادایی مفهومی است در ماورای محدودیت‌های جسمی و به وسیله ظواهر داده‌ای و آلات الکترونیک به وجود می‌آید. الگوها، همان مجموعه نمادهای دیجیتال و اطلاعات هستند. مفهوم بازنمایی، حاصل تناظرهای بین داده‌ها و چیزها است. آرمانشهر مفهومی است که در آن جهانی بهتر، از رهگذر اطلاعات جستجو می‌شود.

اما در رویکرد دیگر، هایدگر تلقی دیگری از این مفاهیم ارائه می‌کند که با رویکرد رمانیستی متفاوت است. او با ارائه چارچوب پدیدارشناسی مفاهیمی اصیل‌تر از هویت، نزدیکی، اجتماع، تجسد زدایی، الگو، بازنمایی و آرمانشهر ارائه می‌کند. فهم مبتنی بر پدیدارشناسی هایدگر بر زندگی هر روزه‌ای تأکید دارد که حاصل فعل بشر و مبتنی بر پراگماتیسم است. خلاصه این تفاوت‌ها در جدول زیر ارائه می‌شوند.

جدول ۱. تفاوت‌های مفاهیم ذاتی فضای مجازی در رویکرد رومانتیسم و هایدگر

ردیف	عنوان رمانیسمی	عنوان جایگزین	عنوان رمانیسمی	عنوان جایگزین	ردیف	عنوان جایگزین	عنوان رمانیستی
۱	هویت	هویت جدید	۵	الگو	عادت		
۲	نزدیکی	دلمنقولی	۶	بازنمایی	آشکارسازی		
۳	اجتماع	بودن با	۷	آرمان شهر	نه هنوز		
۴	تجسدزادایی	جسمانیت					

1. Community
2. Disembodiment
3. Pattern
4. Representation
5. Utopia
6. Romantism

صاحب نظران فضای مجازی معتقدند: اینترنت و سایر شبکه‌های ارتباطی رایانه‌ای می‌تواند ما را از قید و بند سلسله‌مراتب رها کرده و به همه افراد فرصت اظهار وجود می‌دهد. برخی دیگر بر این باورند که فضای مجازی متکث و نامشخص بوده و در روابط ماشینی تعریف می‌شود و از این‌رو پیشگامان خود را در حالت گستالت و نابسامانی سرگردان می‌سازد (کرمانی، ۱۳۹۰: ۴۹).

هایدگر هویت (خود) را تمیز ناپذیر دانسته و در عمل به صورت ممکن خاص تعریف می‌کند. او با انتقاد از دکارت که هویت (خود) را فاعل فعل تفکر می‌داند، با اصالت دادن به استغال قبل از تفکر، مفهوم تازه‌ای به هویت (خود) می‌بخشد. هویت از منظر هایدگر، دیگر دارای مفهوم یکپارچگی و یا تجربه‌پذیری نیست و به صورت ممکن خاص باز تعریف می‌شود. فضای مجازی با امکانات گوناگون خود هویت‌های مختلفی به انسان می‌بخشد و تجربه‌پذیری و یکپارچگی هویت را نفی می‌کند. حتی تارکل که خود از طرفداران یکپارچگی و انسجام است، در فضای مجازی این خصوصیات را غیراصیل می‌داند و اذعان دارد که هویت در فضای مجازی، بی‌اندازه قابل تکثر است (همان: ۵۱).

هایدگر مفهوم نزدیکی را به دلمشغولی تغییر داده است. دانشمندان فضای مجازی، معتقدند: فضای مجازی مکان و زمان را منقبض می‌کند، به عبارت دیگر، به کمک فناوری‌های آن، فاصله زمانی کاهش یافته و سیر حوادث سرعت می‌یابد. برخی معتقدند که انسان به زودی به روابط اجتماعی دیجیتالی خو می‌کند که در آن بعد فیزیکی بی‌معناست و زمان رنگ دیگری به خود خواهد گرفت و یک سیاره دیجیتال چه به وسعت کم و چه به وسعت زمین، تفاوتی با هم نخواهد داشت. راشکوف معتقد است: فضای مجازی، جهان نامحدودی است که در آن افراد فارغ از زمان و مکان، قادر به تعامل با یکدیگر هستند (همان: ۵۴).

بر خلاف وینر¹ و درای² که معتقدند فضای مجازی با مفهوم جسمانیت‌زدایی همراه است، هایدگر بر این باور است که انسان در فضای مجازی دارای مفهومی به نام جسمانیت یا تجسد است. تفاوت در این دو نگاه این است که در نگاه مشهور، فضای مجازی ما را از جسمانیت دور کرده و از قید جسم رها می‌کند، اما در نگاه هایدگر، با حفظ حال جسمانی

1. Wiener

2. Dery

تنها، همه چیز در دسترس قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر فضای مجازی دسترسی را آسان‌تر می‌کند و جسمانیت را حفظ می‌کند (همان: ۵۸). همچنین او عادت^۱ را جایگزین مناسبی برای مفهوم رایج الگو در رویکرد رمانیسم می‌داند. عادت، اعم از معنای متعارف آن و به معنای فرایند مسلط شدن است. در واقع انسان نحوه استفاده از یک دشت‌گاه رایانه را می‌آموزد و برآن تسلط می‌یابد. از این منظر، فناوری رایانه نمی‌تواند امتیازی در پی بردن به کنه حیات، هوش، فضا یا ارتباطات محسوب شود. بافت عاداتی که به ظهور فناوری رایانه انجامیده، بافتی مشخص است که به نوبه خود عادات مشخصی را ایجاد می‌کند، که متعلق به فرایندهای رایانه‌ای، منطق دودویی، دخل و تصرف و برنامه‌ریزی به روش نمادین است. بازنمایی، یکی از ارکان مفهومی در بین مضماین رایج در فضای مجازی است. تمامی محققان، مهندسان و کارشناسان فضای مجازی، از فرصت بازنمایی در فضای مجازی، برای یافتن وضعیت و موقعیت موضوعات مطالعه خود بهره می‌برند. نقش عمده پایگاه‌های داده در فضای مجازی، همان بازنمایی اطلاعاتی است که در پایگاه‌های داده به صورت داده‌های عددی ذخیره شده و بر پایه قوانین ریاضیاتی قابل پردازش است.

جایگزین هایدگر برای مفهوم بازنمایی، آشکارسازی^۲ است که به عقیده او باید به مفهوم حقیقت تمسک جست. او بر این باور است که هر پدیده‌ای قبل از آشکار شدن، دارای که یک حقیقت است که بعد از عینیت یافتن به وجود خارجی خود آشکار می‌شود. به عبارت دیگر این حقیقت همان وجود ذهنی مفهوم آن پدیده است که بعد از شدن به وقوع رسیده و آشکار می‌شود. وی با کمک از این معنا، در صدد است آشکارسازی را همان عینیت یافتن مفاهیم گوناگون در ذهن انسان معرفی کند و نه تنها الگویی از نمایه‌ها و اطلاعات مختلف در فضای مجازی (همان: ۶۴).

در شرایطی که به نظر می‌رسد کارشناسان فضای مجازی منتظر ایجاد جامعه کاملاً دیجیتالی هستند و آن را آرمانشهر خود می‌دانند، هایدگر واژه نه‌هنوز^۳ را جعل می‌کند. به عقیده او در خصوص انتظارات، نه‌هنوزی به صورت محقق وجود دارد که دال بر عدم تحقق انتظارات در هر زمانی است که هنوز انتظارات تحقق نیافته است. به سخن دیگر، شهر آرمانی تنها مجموعه‌ای از انتظارات و آرزوهایی است که هنوز اتفاق نیفتاده است (همان:

---

1. Praxis
2. Disclosure
3. Not yet

.(۶۶)

نتیجه اینکه آنچه در خصوص فضای مجازی و مبنای نظری آن رایج است، کمتر از عقلانیت نشست گرفته و به طور کلی تحت تأثیر نوعی رمانیسم است. مفاهیمی همچون هویت جدید، دلمشغولی، بودن با، جسمانیت، عادت آشکارسازی و نه هنوز، با مقولات عملی و هر روزه در فضای مجازی سازگارتر است.

۳-۱. مشخصه‌ها، عناصر اساسی و اجزای کلان فضای مجازی

فضای مجازی دارای مشخصه‌ها و عناصری است که توجه به آنها می‌تواند به ما در درک هویت آن کمک کند. این عناصر عبارتند از:

- خودکارسازی:^۱ این ویژگی به طور طبیعی اولین عنصری بود که جلب توجه کرد. رایانه با منسوخ کردن عملیات دستی و خودکارسازی انجام محاسبات، سرعت عملیات را بالا برد.

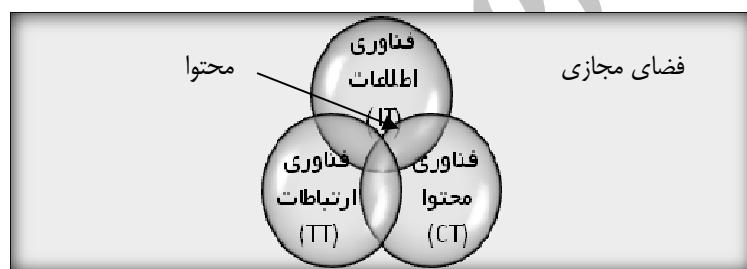
- اطلاعات: عنصر اطلاعات در ابتدا چندان مهم به نظر نمی‌رسید. داده‌های ورودی و خروجی ابتدا در مقایسه با آنچه اکنون مطرح است، به منزله قطره‌هایی صرف بود. به تدریج فناوری اطلاعات به ابزاری برای ذخیره‌سازی و به کارگیری مقادیر بزرگی از اطلاعات بدل شد. خودکارسازی با سامانه‌های جامع بایگانی و بانک‌های اطلاعات ترکیب شد و سامانه‌های رایانه‌ای در بسیاری از زمینه‌های جدید کاربرد پیدا کرد.

- ارتباطات: ارتباطات از طریق شبکه‌های محلی و جهانی در طول دهه‌ها وجود داشت. اما با انقلاب اینترنتی دهه ۱۹۹۰، ارتباطات به عنوان عنصری اساسی و شاید با اهمیت‌تر از عناصر خودکارسازی و اطلاعات جلوه کرد. در فضای جدید، ارتباطات نه تنها بین ماشین‌ها، بلکه بین مردم صورت می‌گیرد. این تحول، چنانکه قبل اشاره شد، اصطلاح فناوری اطلاعات و ارتباطات را جایگزین اصطلاح فناوری اطلاعات کرد.

-
1. Automation
  2. Information
  3. Communication

- یکپارچگی: این خصیصه ناظر به یکپارچه شدن و به هم پیوستگی عناصر مختلف تشکیل دهنده فناوری اطلاعات و ارتباطات است که شاید شناخته شده ترین آنها همگرایی یا تلفیق مخابرات، وسایل ارتباطات جمعی و پردازش داده‌ها باشد.
- تأثیرگذاری حسی: مارشال مک‌لوهان در اثر خود به نام «فهم رسانه»^{۱۰} تلاش کرد تا خصایص رسانه‌های مختلف را بسته به عواملی چون ساختی ارتباط و میزان در گیر شدن شرکت کنند گان، با واژه‌های داغ و سرد توصیف کند. او نشان داد که رسانه‌ها بی‌طرف نیستند و بر رفتار، انتظارات و تجارت ما تأثیر می‌گذارند. علم شناختی جدید نیز که روابط بین ذهن، بدن و ابزارهای مختلف پردازش اطلاعات را مطالعه می‌کند، بر تأثیر متقابل و اتكای متقابل تأکید می‌کند (صادقی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵-۱۰).

با نگریستن به فضای مجازی به عنوان یک فناوری، می‌توان آن را در سه لایه متداول دید: فناوری اطلاعات^{۱۱}، فناوری محتوا^{۱۲} و فناوری ارتباطات^{۱۳} که در شکل زیر نمایش داده شده است و بخش مرکزی آن را محتوا تشکیل می‌دهد (حاجی‌لامیرزایی، ۱۳۹۳: ۵۵).

شکل ۱. مدل مفهومی فضای مجازی به عنوان فناوری

براساس مدل مفهومی فوق می‌توان کلیه خدمات موجود در فضای مجازی را در جای

1. Integration
2. Sensation
3. Understanding media
4. Information technology
5. Content technology
6. Telecommunication technology

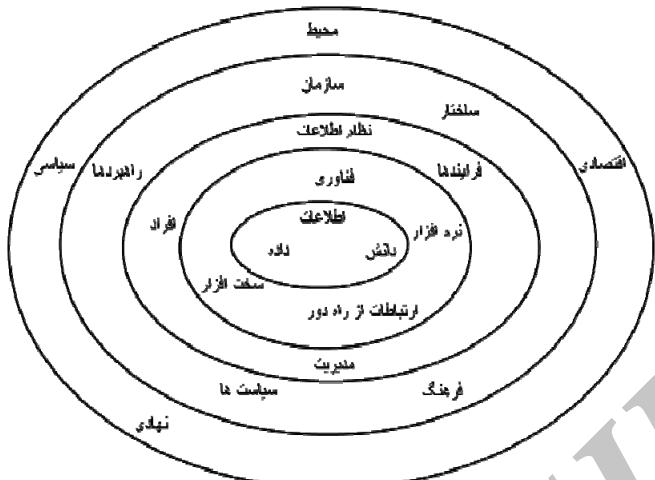
مناسب قرار داد. بی تردید برخی از مفاهیم همچون نشر برخط^۱ به دلیل وابستگی به هر سه بخش، در فضای مفهومی مشترک بین سه دایره در شکل فوق جای می‌گیرد.

الوانی و دانایی فرد نظام اطلاعاتی را به مثابه یک نظام اجتماعی می‌دانند و آن را به صورت شکل شماره ۲ ترسیم می‌کنند. ایشان بر این باورند که در ک فناوری اطلاعات و نظام‌های اطلاعاتی به صورت بخشی از فضا یا بستری وسیع‌تر است. این عوامل چهارگانه عبارتند از:

۱. فناوری اطلاعات: همان فناوری است که عموماً نوعی گزارش‌دهی اطلاعاتی فراهم می‌کند و آن را از تصمیم‌گیرنده به گیرنده انتقال می‌دهد.
۲. طراحی نظام گستره: اگر فناوری اطلاعات به تنایی ملاحظه شود، خطمنشی آن نیز از عمق کافی برخوردار نخواهد بود. فناوری اطلاعات نیازمند عناصر نظام‌های گستره‌تر است تا در کنار فناوری اطلاعات قرار گرفته و آن را تقویت کند. این عناصر می‌تواند از افراد، مدیریت و فرایندها تشکیل شوند که بخشی از نظام اطلاعات کلی هستند. این عناصر در نگاهی کلان‌تر با عناصر نظام‌های سازمانی وسیع‌تر نظیر راهبردها و ساختارها مرتبط می‌شوند.
۳. فرایند طراحی نظام اطلاعاتی: این فرایند شیوه طراحی، طرح و عملیات نظام اطلاعاتی را شکل می‌دهد.
۴. عوامل سازمانی و محیط: عوامل کلیدی دیگری نیز در الگوی اجتماعی نظام اطلاعاتی دخیل هستند که از اثرات محیط سیاسی، اقتصادی و نهادی بر نظام اطلاعاتی محسوب می‌شوند (الوانی و دانایی فرد، ۱۳۹۰).

---

1. Online publishing

شکل ۲. نظام اطلاعاتی به مثابه یک نظام اجتماعی

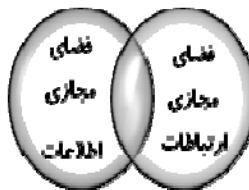
به برخی از این مفاهیم نوین در جدول شماره ۲ اشاره می‌شود که جهت در کم بهتر، لغات به زبان اصلی آورده شده است (حاجی ملامیرزایی، ۱۳۹۳: ۵۷):

جدول ۲. برخی از مفاهیم نوین فضای مجازی

Concepts	Application
• Artificial Intelligence	• Games & Entertainment
• E-Services	• High-productivity computing
• Green ICT	• MEMS
• Imaging & Virtual Imaging	• Mobile Applications & Media Tablets
• Intelligence support	• Next Generation Communication
• Movement support	• Pervasive and trusted network and service infrastructure
• Smart Life	• Predictive Bio-simulation
• Socialization of information	• Security and Platforms
• Telepresence	• Sensing & Scanning
• Ubiquitous Connectivity	• Smart Agriculture
• Virtual Life	• Smart Buildings
• Wireless Intelligence	• Smart Compression
	• Smart Grid

۴-۱. مدل دوبعدی کلرمن

در تقسیم‌بندی دیگری کلرمن آن را شامل دو بخش فضای مجازی اطلاعات^۱ و فضای مجازی ارتباطات^۲ می‌داند (Kellerman: 2007: 31).

شکل ۳. مدل دوبعدی فضای مجازی

در این مدل گفته می‌شود که فضای مجازی یک جغرافی، یک فیزیک، یک ماهیت و یک قانون بشری دارد. در فضای مجازی، یک فرد یا کاربر اطلاعاتی می‌تواند اطلاعات را جست‌وجو کند، دستکاری کند یا به طور مستقیم کنترل کند. او می‌تواند سرگرم شود یا بیاموزد، خلوت را جست‌وجو کند یا گروه را، قدرت به دست آورد یا از دست بدهد در واقع، می‌تواند «زنگی کند» یا «بیمیرد»، آنگونه که می‌خواهد (Benedikt, 1991: 123). بنابراین چون شما آن را نمی‌بینید، دلیل نمی‌شود که آن وجود ندارد. هیلیس^۳ (1997) عقیده دارد که جهان مجازی، یک جهان ایده‌آل عمومی برای تصویرسازی ذهنیات افراد به صورت مجازی به صورتی رها از محدودیت‌های بدنی و جسمی است. علی رغم این احساسات، برخی از نظریه‌پردازان مجازی، بحث می‌کنند که فضای مجازی «واقعی» نیست، چراکه نمود ظاهری ندارد و اینکه ارتباط افراد در فضای مجازی، مصنوعی، یا حداقل زودگذر است (Jones, 1999: 213).

۵-۱. مدل رسانه‌ای فضای مجازی ماریوتی

در تقسیم‌بندی دیگری، ماریوتی (۲۰۰۵) پس از طرح مباحثی پیرامون فضای مجازی

-
1. Information cyberspace
  2. Communication cyberspace
  3. Hillis

به عنوان یک مکان،^۱ نظریه خود در را ذیل دیدگاه نگریستن به فضای مجازی به عنوان یک رسانه^۲ و با عنوان نظریه سه بعدی فضای مجازی شامل ارسال پیام بدون درنگ^۳، روابط متقابل^۴ و نهایت برخط بودن^۵ مطرح می کند.

شکل ۴. مدل نگریستن به فضای مجازی به عنوان یک رسانه

فضای مجازی با ابزارهای متنوع خود، به مثابه نوعی فناوری است که با خود فرهنگ، ارزش و مبانی متافیزیک جامعه برخاسته از آن را به دنبال دارد. دیدگاه ایو سورل و ادگار شاین نیز بر این نکته تأکید دارد. از منظر مدل شاین، فناوری، همان طور که برخاسته از ارزش‌ها و پیش‌فرض‌های مولده آن است، می‌تواند بر همان ارزش‌ها و پیش‌فرض‌ها تأثیر گذاشته و آنها را متحول سازد. بنابراین وقتی مصنوعات بشر می‌تواند باعث تحول در ارزش‌ها و باورهای زیربنای خود گردد، به قطع می‌تواند بر فرهنگ، آداب و رسوم، ارزش‌ها و هنجارهای جوامع دیگر اثر گذارده و آنها را متحول سازد.

۲. مدل‌های توسعه فضای مجازی

رویکرد دیگر در شناخت مؤلفه‌های فضای مجازی توجه به مدل‌های ارائه شده برای توسعه فضای مجازی است. این مدل‌ها نیز طبقه‌بندی متعددی دارند:

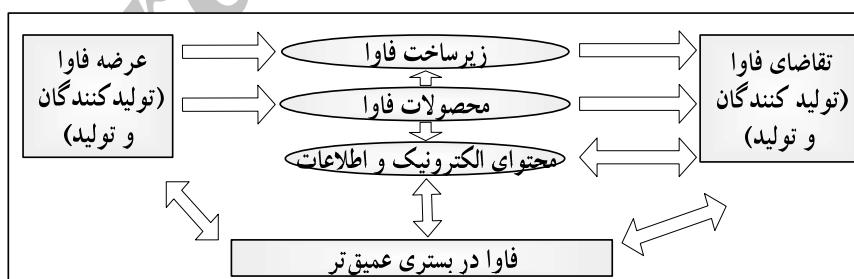
- مدل‌های عام: برای تدوین راهبردهای کلان و سیاست‌های فضای مجازی در سطح ملی مناسب هستند.

-
1. As a place
  2. As a medium (plural: media)
  3. Instant messaging
  4. Interconnection
  5. Ultima online

- مدل‌های خاص: به کارگیری و توسعه فضای مجازی را در بخشی خاص و یا در زمینه‌ای خاص از فضای مجازی بیان می‌کنند. به عنوان نمونه برای سیاست گذاری در زمینه‌های تجارت الکترونیکی، دولت الکترونیک، خدمات الکترونیکی، بهداشت الکترونیکی و غیره استفاده می‌شوند.
  - مدل‌های غیرعملیاتی: به بیان مشخصه‌ها و ویژگی‌های توسعه فضای مجازی و جامعه اطلاعاتی می‌پردازند. مدل‌های مدیریت خدمت، نوآوری، حاکمیت و امنیت از زمرة این گونه مدل‌ها به شمار می‌روند.
  - مدل‌های سطح کلان: به سطوح ملی و بین‌المللی می‌پردازد، همچون شکاف دیجیتال، اقتصاد دیجیتالی و جامعه اطلاعاتی.
  - مدل‌های سطح خرد: شامل سطوح مربوط به عمل سازمان‌ها، بنگاه‌ها، اجتماعات و سطوح فردی است، مثل شیوه‌ها و روش‌های معماری خدمات الکترونیک یا امنیت اطلاعات در سازمان.
- برخی از مهم‌ترین این مدل‌ها در ادامه آورده شده‌اند:

۱-۲. مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی

مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی که توسط OECD در سال ۲۰۰۹ تدوین و پیشنهاد شد، مدلی است که با استانداردهای آماری خود می‌تواند کشورهای عضو را برای اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی راهنمایی کند. اگرچه تعریف یا چارچوب مفهومی آماری کامل و مورد اتفاقی برای جامعه اطلاعاتی وجود ندارد، مدل ارائه شده در شکل زیر می‌تواند شامل عناصر کلیدی و مورد اتفاق اکثر آرا در این زمینه باشد.

شکل ۵. مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی

در این مدل عناصر و مؤلفه‌های جامعه اطلاعاتی که براین اساس مورد سنجش نیز قرار می‌گیرند عبارتند از: عرضه یا تأمین فناوری اطلاعات و ارتباطات (تولید و تولیدکننده)، تقاضا فناوری اطلاعات و ارتباطات (کاربران و کاربردها)، زیرساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات، محصولات فناوری اطلاعات و ارتباطات، اطلاعات و محتوای الکترونیک و زمینه‌های گسترده اثرگذار بر فناوری اطلاعات و ارتباطات (از جمله اجتماعی و سیاسی).

۲-۲. مدل رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی

مدل اقتصاد دیجیتالی^۱ براساس تلاش اقتصاددانان و رویکرد اقتصادی به فضای مجازی شکل گرفته است. این مدل را واحد هوش مجموعه اکونومیست^۲ طراحی کرده است. این مجموعه دارای شبکه‌ای از تحلیلگران با ۶۵۰ عضو در سراسر دنیا است که به‌طور مستمر به ارزیابی شرایط تجاری، اقتصادی و سیاسی ۲۰۰ کشور می‌پردازد. اساس این مدل با بهره‌گیری از ۱۰۰ شاخص کمی و کیفی آن است که وقتی کشورها اقدامات خود را با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات اداره می‌کنند، این امر منجر به شفافیت و کارآمدی بیشتر آنها در عرصه اقتصادشان می‌گردد. به عنوان نمونه براساس مطالعه سال ۲۰۱۰ رتبه‌بندی و وزن‌دهی مؤلفه‌ها در جدول زیر ارائه شده‌اند.

جدول ۳. طبقه‌ها و اوزان معيارهای رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی

طبقه	وزن	طبقه	وزن	طبقه	وزن	طبقه	وزن
زیرساخت فنی و اتصال	%۲۰	محیط قانونی	%۱۰	چشم‌انداز و خط‌مشی دولت	%۱۵		
محیط فرهنگی و اجتماعی	%۱۵	محیط تجاری	%۱۵	مقیولیت تجاری و مصرف کننده	%۲۵		

Source: Economist Intelligence Unit, 2010

۳-۲. مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی

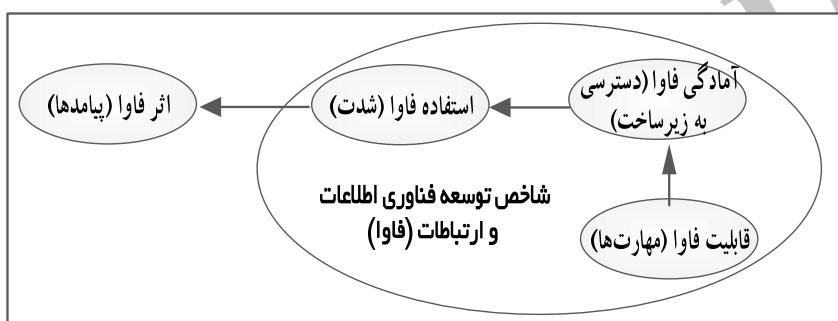
این مدل که توسط اتحادیه بین‌المللی مخابرات تهیه شده است، با استفاده از دو روش الگوگیری سبد کالای فناوری اطلاعات و ارتباطات^۳ و شاخص توسعه فناوری اطلاعات و

1. digital economy rankings

2. Economist Intelligence Unit (EIU)

3. ICT price basket

ارتباطات^۱ توسعه جامعه اطلاعاتی را در سراسر دنیا رصد می‌کند (ITU, 2010: 3). این مطالعات بر پایه رصد روند آینده فناوری اطلاعات و ارتباطات استوار است که نمونه‌ای از آن برای سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۳ شامل اشتراک تلفن همراه، دسترسی خانواده به اینترنت در خانه، دسترسی افراد به اینترنت، اشتراک پهن‌باند سیار، اشتراک تلفن ثابت و اشتراک پهن‌باند ثابت (کابل) است. شاخص توسعه فاوا (IDI) که در این مدل مبنای قرار می‌گیرد خود یک شاخص مرکب از ۱۱ شاخص دیگر است. این شاخص با سنجش تطبیقی کمک به کنترل، رصد و مقایسه توسعه فاوا در کشورها می‌کند.

Source: ITU, 2010

شکل ۶. سه مرحله تکامل به سمت جامعه اطلاعاتی

مؤلفه‌هایی که در مدل به آنها اشاره شده شامل مراحل زیر است:

۱. میزان آمادگی فاوا یا میزان سطح زیرساخت شبکه‌ای و دسترسی به فاوا؛
۲. میزان کثربت استفاده و کاربرد فاوای در جامعه؛
۳. میزان اثر فاوای دستاوردهای توسعه فاوای.

۴-۲. مدل‌های بررسی شاخص‌های توسعه فاوای در تحقیقات بین‌المللی

بر اساس تحقیقات و پژوهش‌های انجام شده گوناگون در اروپا، کشورهای کمیسیون اقتصادی آفریقا، سازمان‌های همکاری اقتصادی و توسعه، اتحادیه جهانی مخابرات و مؤسسه آمار یونسکو، شاخص‌های توسعه فاوای در جدول زیر ارائه شده‌اند (شریفی و

1. ICT development index

دیگران، ۱۳۹۱: ۲۰).

جدول ۴. شاخص‌های توسعه فاوا در تحقیقات مختلف

ردیف ۱	عنوان پژوهش: الگوبرداری جامعه اطلاعاتی: شاخص‌های اروپا برای مناطق اروپا	سال ۲۰۰۳
شاخص‌های پژوهش	<ul style="list-style-type: none"> • ادارات دولتی و عمومی • همگونی منطقه‌ای • زیرساخت فاوا • محیط زیست • سازمان کسب و کار • ابداعات و تحقیق و توسعه • نیروی کار و بازار کار 	<ul style="list-style-type: none"> • آموزش‌ها و مهارت‌ها • یکدستی و یکپارچگی اجتماعی
ردیف ۲	کشورهای کمیسیون اقتصادی آفریقا (۸)	سال ۲۰۰۵
شاخص‌های پژوهش	<ul style="list-style-type: none"> • زیرساخت • اصلی و دسترسی • بخش فاوا • خانوارها • کسب و کار • آموزش • دولت • کشاورزی • سرمایه گذاری فاوا و هزینه‌ها • شاخص‌های مکمل • بهداشت 	<ul style="list-style-type: none"> • موارد مربوط به محتوا و زبان‌های محلی • موارد مربوط به اینترنت • برنامه‌ها و قوانین زیر ساخت ملی
ردیف ۳	سازمان‌های همکاری اقتصادی و توسعه با همکاری اتحادیه جهانی مخابرات، کنفرانس سازمان بین‌الملل و دیگران	سال ۲۰۰۵
شاخص‌های پژوهش	<ul style="list-style-type: none"> • زیرساخت و دسترسی فاوا • دسترسی به وسیله افراد و خانوارها • استفاده از فاوا به وسیله کسب و کارها • بخش فاوا و تجارت در کالاهای فاوا 	
ردیف ۴	سازمان‌های همکاری اقتصادی و توسعه با همکاری اتحادیه جهانی مخابرات، کنفرانس سازمان بین‌الملل و دیگران	سال ۲۰۱۰
شاخص‌های پژوهش	<ul style="list-style-type: none"> • زیرساخت و دسترسی فاوا • دسترسی به وسیله خانوارها و افراد • استفاده از فاوا به وسیله کسب و کارها • تجارت بین‌المللی در کالاهای فاوا • فاوا در آموزش 	
ردیف ۵	مؤسسه آمار یونسکو	سال ۲۰۰۶
شاخص‌های آموزش	<ul style="list-style-type: none"> • فراوانی و نوع استفاده از فاوا در بخش منابع مدارس برای توسعه فاوا • نقش فاوا در آموزش معلمان و کافی بودن 	

۵-۲. جمع‌بندی و خلاصه مدل‌ها

برای سهولت بررسی، کلیه مؤلفه‌های مدل‌های بیان شده و برخی دیگر از مدل‌ها در جدول شماره ۵ شده است.

جدول ۵. خلاصه و جمع‌بندی مؤلفه‌های مستخرج از مدل‌های فضای مجازی

ردیف	عنوان مدل	مؤلفه‌ها
۱	مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی	<ul style="list-style-type: none"> • عرضه یا تأمین فناوری اطلاعات و ارتباطات (تولید و تولید کننده) • محصولات فناوری اطلاعات و ارتباطات • تقاضا فناوری اطلاعات و ارتباطات • اطلاعات و محتوای الکترونیک (کاربران و کاربردها) • زمینه‌های گسترده اثرگذار بر فناوری • زیرساخت فناوری اطلاعات و اطلاعات و ارتباطات
۲	مدل رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی	<ul style="list-style-type: none"> • زیرساخت فنی و اتصال • محیط قانونی • محیط تجاری • چشم‌انداز و خطمنشی دولت • مقبولیت تجاری و مصرف کننده • محیط فرهنگی و اجتماعی
۳	مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی	<ul style="list-style-type: none"> • میزان آمادگی فاوا یا میزان سطح زیرساخت شبکه‌ای و دسترسی به فاوا • میزان اثر فاوا یا دستاوردهای توسعه فاوا • مؤلفه مهارت‌ها و توانمندی‌های فاوا در جامعه • میزان کثرت استفاده و کاربرد فاوا
۴	مدل‌های بررسی شاخص‌های توسعه فاوا در تحقیقات بین‌المللی	<ul style="list-style-type: none"> • کسب و کار • دسترسی • امنیت • تحقیق و توسعه • برنامه‌ها و قوانین • نیروی کار • فرهنگ و محتوای محلی (به زبان محلی) • آموزش و مهارت • زیرساخت
۵	چارچوب هشت ^۱ (توسط اتحادیه بین‌المللی مخابرات ITU, تدوین شده است) (۲۰۰۴: ۸-۱۴)	<ul style="list-style-type: none"> • اتصال • محتوا • جامعه • تجارت • ظرفیت • فرهنگ • همکاری • سرمایه
۶	مدل یونسکو (با عنوان اطلاعات برای همه برنامه‌ها ^۲)	<ul style="list-style-type: none"> • سواد اطلاعاتی • اطلاعات برای توسعه • دسترسی اطلاعات • اخلاق اطلاعات • حفظ و نگهداری اطلاعات
۷	مدل بررسی فاوا از دیدگاه برنامه ملی (شریفی و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۱)	<ul style="list-style-type: none"> • سنجش و اندازه‌گیری شاخص‌ها • فعالیت‌ها و تعیین وظایف بخش‌های مختلف • اهداف کلان و سیاست‌ها • شناخت و تعاریف • زیرساخت‌ها و عوامل بنیادین • کاربردهای عمومی • کاربردهای خاص • کاربران • نظارت و کنترل

1. The “8 Cs” framework

2. The information for all programme

۳. روش تحقیق

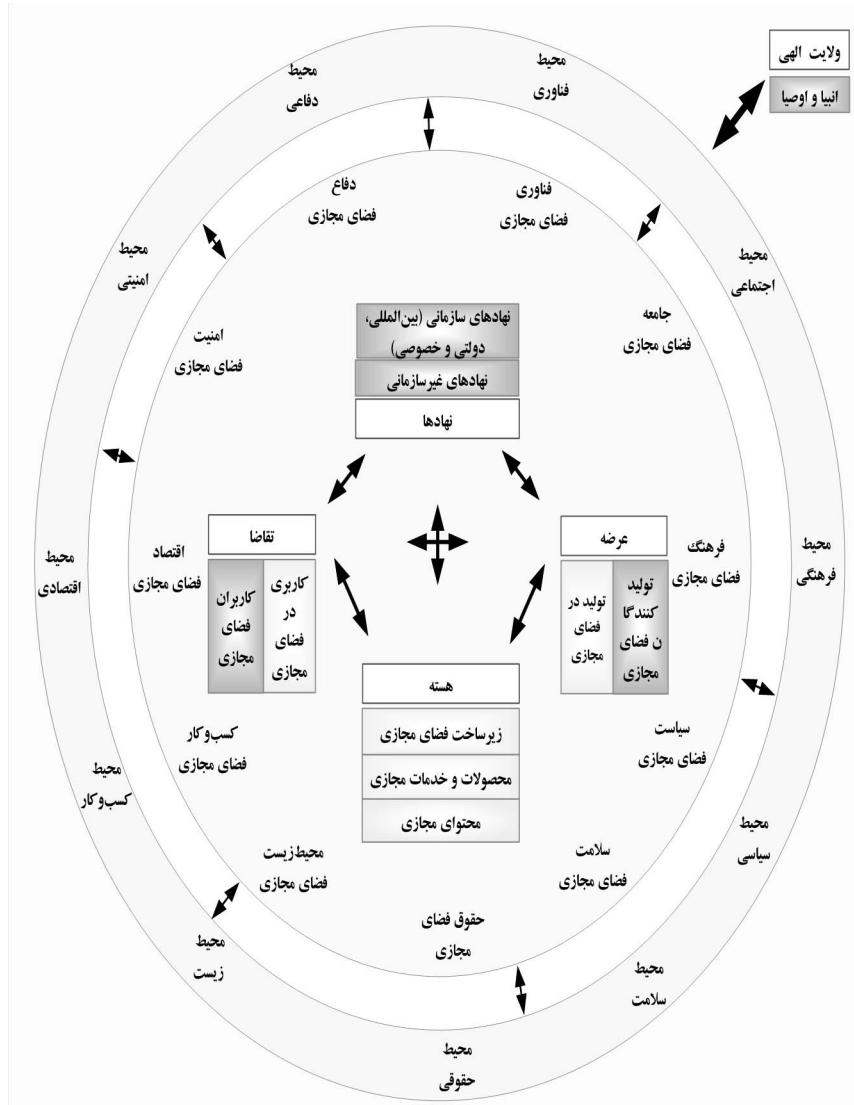
روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی است و گرددآوری داده‌ها با استفاده از روش تجزیه و تحلیل محتوا صورت گرفته است. تجزیه و تحلیل محتوا تکنیکی است که به منظور دستیابی به ویژگی‌های مختلف پیام برای تجزیه و تحلیل عینی و منظم پیام‌های مختلفی به کار می‌رود که به شیوه‌های گوناگون مبادله می‌شود (مقیمی، ۱۳۹۰: ۷۲). از این رو محققان در تلاش بوده‌اند با بهره گیری از این روش علمی و منظم ساختن انواع مدل‌ها و الگوهای توصیفی و هنجاری از جمله مفهومی و توسعه‌ای فضایی مجازی تدوین شده توسط نهادهای فضایی مجازی یا پژوهش‌های تحقیقاتی از طریق مطالعه کیفی، چارچوب نظام تصمیم و عمل در فضایی مجازی را ترسیم کنند.

گرددآوری داده‌ها: با توجه به نوین بودن تحقیقات در این زمینه در کشور و دنیا و عدم اجماع نظری و علمی یا تعریف مورد وفاق بین‌المللی، تصمیم بر آن شد که در این تحقیق از بررسی ادبیات موضوع شامل مدل‌های مرتبط و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاری‌یافته با تأکید بر رویکرد اکتشافی استفاده شود (علوی و قلی‌پور، ۱۳۸۸: ۱۰-۸).

تجزیه و تحلیل اطلاعات: برای رسیدن به یک چارچوب نسبتاً جامع و تجزیه و تحلیل اطلاعات و داده‌های به دست آمده از ادبیات و مصاحبه‌ها، از روش تحلیل محتوا استفاده شد و طی آن همه اطلاعات به صورتی نظام یافته و به دقت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و مفاهیم و مقوله‌های مهم آن شناسایی شدند.

۴. یافته‌های تحقیق: پیشنهاد یک چارچوب

پس از بررسی و ارزیابی مدل‌های موجود و مصاحبه‌ها، مجموعه‌ای از مفاهیم بازیابی شدند و برای رسیدن به مقوله‌های مناسب، دسته‌های مفهومی گوناگون بررسی شدند. در پایان مقوله‌ها به چهار بخش اصلی تقسیم شدند: هسته فعالیت و تصمیم فضایی مجازی، ابعاد فضایی مجازی، محیط‌های فضایی مجازی و محیط الهی. چارچوب زیر حاصل ترسیم و استقرار و شیوه تعامل این مقوله‌ها است که از آن به نظام تصمیم‌گیری و عمل در فضای مجازی یاد می‌کنیم. بیان این نکته ضروری است که دو مؤلفه محیط و ابعاد بسته نیست و قابلیت اضافه، کم یا ادغام شدن را دارد.

شکل ۷. مدل پیشنهادی: نظام تصمیم‌گیری و عمل در فضای مجازی

۱-۴. تعریف و توضیح مؤلفه‌ها

در جدول شماره ۶ مؤلفه‌ها و شرح و جزئیات آنها به صورت خلاصه آورده شده است:

جدول ۶. تشریح مؤلفه‌ها و ابعاد چارچوب نظام تصمیم و عمل در فضای مجازی

تعریف	مؤلفه کلی
هر گونه ارائه خدمت، تولید محصول مرتبط با فضای مجازی	عرضه فضای مجازی
هر گونه استفاده از خدمت، تولید محصول مرتبط با فضای مجازی	تقاضای فضای مجازی
لایه‌های مختلف انجام یک فعالیت فضای مجازی	هسته فضای مجازی
تنظیم‌کنندگان روابط در مورد تصمیم و عمل در فضای مجازی شامل خطمشی‌گذاران و نیز سایر نهادهای فضای مجازی	نهادهای فضای مجازی
ابعاد کلان محیطی برای پایش محیط	ابعاد فضای مجازی
محیط عام فضای مجازی	محیط عام فضای مجازی
محدوده تصمیم و اقدام کلیه مخلوقات	ولایت و سنت الهی
عرضه فضای مجازی *	
تولید در فضای مجازی	تولید کنندگان فضای مجازی
تولید سخت‌افزار، نرم‌افزار و محتوا ارائه خدمات فضای مجازی	نیروی انسانی یا نهادهای ارائه‌دهنده خدمت یا محصول
* این مؤلفه‌ها از مدل‌های جامعه اطلاعاتی، مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی، چارچوب مدل سیاست‌های فاوا، اروپای الکترونیکی - جامعه اطلاعاتی برای همه برگرفته شده است.	
تقاضای فضای مجازی *	
کاربران فضای مجازی	کاربری‌های فضای مجازی
کسب درآمد، موقعیت مکانی، دسترسی به خدمات، سرمایه‌گذاری، ابزارهای مورد استفاده و مشاغل	کاربران حقیقی و حقوقی
* این مؤلفه‌ها از مدل‌های جامعه اطلاعاتی، مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی، مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی، چارچوب مدل سیاست‌های فاوا، اروپای الکترونیکی - جامعه اطلاعاتی برای همه برگرفته شده است.	
هسته فضای مجازی *	
محصولات و خدمات فضای مجازی	زیرساخت فضای مجازی
تولید محتوا	تجهیزات رایانه
انتشار محتوا	تجهیزات ارتباطی
توزیع محتوا	تجهیزات مصرف الکترونیکی
رسانه چاپ شده	خدمات تولید تجهیزات
تصاویر متحرک و فیلم و خدمات وابسته محتوا	نرم‌افزارها
محتوای رادیو و تلویزیونی و خدمات وابسته	خدمات مشاوره
محظوظ	خدمات ارتباط از راه دور
خدمات وابسته محتوا	خدمات چند رسانه‌ای
خدمات و خدمات وابسته	خدمات
محتوای برش خود و خدمات وابسته	
* این مؤلفه‌ها از مدل‌های جامعه اطلاعاتی، مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی، رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی، مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی، سیاست ملی جامعه اطلاعاتی، سیاست ملی جامعه اطلاعاتی، چارچوب مدل سیاست‌های فاوا، اروپای الکترونیکی - جامعه اطلاعاتی برای همه برگرفته شده است.	
نهادهای فضای مجازی *	
نهادهای فرهنگی، فناوری، اقتصادی، امنیتی، اجتماعی، سیاسی، حقوقی، محیط‌زیستی، سلامت و کسب‌وکار	نهادهای سازمانی
نهادهایی مثل خانواده، دین، حکومت، قوانین، عادات و رسوم، سبک‌زندگی	نهادهای غیرسازمانی
* این مؤلفه‌ها از مدل مفهومی مندرج در الگوی عماری فناوری اطلاعات کشور استخراج شده است.	
ابعاد فضای مجازی *	

ادامه جدول ۶. تشرییع مؤلفه‌ها و ابعاد چارچوب نظام تصمیم و عمل در فضای مجازی

تعریف	مؤلفه کلی
امنیت اطلاعات و سخت‌افزار	امنیت فضای مجازی
دفاع مجازی	دفاع فضای مجازی
سلامت جسمی و روانی افراد در فضای مجازی	سلامت فضای مجازی
توازن عرضه و تقاضا و هزینه و درآمد در فضای مجازی	اقتصاد فضای مجازی
تأمین همه نیازهای جامعه در فضای مجازی	کسب‌وکار فضای مجازی
فراهم کردن بستر برخورداری افراد جامعه از حقوق خود در فضای مجازی	حقوق فضای مجازی
حفاظت و مدیریت محیط زیست در فضای مجازی	محیط‌زیست فضای مجازی
مدیریت ارزش‌ها، رفتارها و عقاید جامعه در فضای مجازی	فرهنگ فضای مجازی
تنظیم روابط قدرت در فضای مجازی	سیاست فضای مجازی
برقراری مشارکت و تنظیم روابط انسانی در فضای مجازی	جامعه فضای مجازی
توسعه ابزارهای تولید محصول یا ارائه خدمت در فضای مجازی	فناوری فضای مجازی
* این مؤلفه‌ها از مدل‌های رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی، مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی، مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی، چارچوب سیاست ملی جامعه اطلاعاتی، چارچوب مدل سیاست‌های فاوا، اریایی الکترونیکی - جامعه اطلاعاتی برای همه برگرفته شده است.	
** محبیت عام فضای مجازی	
امنیت افراد و جامعه	محیط امنیتی
دفاع از سرمیم و همه متعلقات کشور	محیط دفاعی
سلامت جسمی و روانی افراد	محیط سلامت
توازن عرضه و تقاضا و هزینه و درآمد در کشور	محیط اقتصاد
تأمین همه نیازهای جامعه	محیط کسب‌وکار
فراهم کردن بستر برخورداری آحاد جامعه از حقوق خود	محیط حقوقی
حفاظت و مدیریت محیط زست	محیط‌زیست
مدیریت ارزش‌ها، رفتارها و عقاید جامعه	محیط فرهنگی
تنظیم روابط قدرت در فضای مجازی	محیط سیاست
برقراری مشارکت و تنظیم روابط انسانی	محیط اجتماعی
توسعه ابزارهای تولید محصول یا ارائه خدمت	محیط فناوری
* این مؤلفه‌ها از مدل‌های رتبه‌بندی اقتصاد دیجیتالی، مدل مفهومی آماری جامعه اطلاعاتی، مدل اندازه‌گیری جامعه اطلاعاتی، چارچوب سیاست ملی جامعه اطلاعاتی، چارچوب مدل سیاست‌های فاوا، اریایی الکترونیکی - جامعه اطلاعاتی برای همه برگرفته شده است.	
** ولات الهی	
محدوده تصمیم و اقدام موجودات	
اطاعت از اولیای الهی	
* این مؤلفه از آیات متعددی از قرآن کریم از جمله «خداؤند بر هر چیزی احاطه دارد» (طلاق: ۱۲)، «همانا پروردگارت بر مردم احاطه دارد» (اسرا: ۴۰) و «ملکوت هر چیزی به دست اوست» (یس: ۸۳)، «ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خدا را اطاعت کنید و از فرستاده او و صاحبان امرتان (که جاشینان معمصون پیامبرند) اطاعت نمایید» (نساء: ۵۹) برگرفته شده است.	

۴-۲. انواع تأثیرات متقابل و ارتباط بین مؤلفه‌ها

به نظر می‌رسد برای شناخت کامل موضوعات و رخدادهای بین مؤلفه‌ها و عناصر، کنکاش و در نظر داشتن روابط متعددی مورد نیاز باشد. برای نمونه، در بحث «تولید یک ابزار فیزیکی خاص فضای مجازی» اگرچه جزء زیرساخت‌ها است، اما باید ارتباط آن با سایر

مؤلفه‌های زیر را نیز در نظر داشت:

- ابعاد یازده‌گانه فناوری، سلامت، اقتصاد، امنیت، کسب و کار، محیط زیست، حقوقی، دفاعی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و محیط آنها: به عنوان نمونه برخی از علائم، شکل‌ها، نمادها و پیام‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی خاصی دارند، برخی از مواد به کار رفته در آن به سلامت و محیط زیست آسیب می‌رسانند، برخی از ابزارها از بعد دفاعی و امنیتی ضعیف هستند، برخی علائم حقوق مالکیت فکری دارند، برخی نیز از جهت اقتصادی به صرف نیستند، برخی باعث به وجود آمدن کسب و کار جدید می‌شوند و برخی فناوری‌های قبل را منسوخ می‌سازند.
- ارتباط با سنت‌های الهی و احاطه علم و قدرت الهی: به عنوان نمونه می‌توان به سنت الهی در ساختن ابزاری در جهت حمایت و کمک از محرومان یا مستکبران اشاره کرد.
- توجه به احکام الهی نازل شده از طریق وحی یا دستورات انبیا و ائمه هدی (ص): به عنوان مثال می‌توان به فرمان الهی در عدم اسراف یا آسیب زدن به طبیعت یا عدم تشبیث به دشمنان الهی اشاره کرد.

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

توجه به آیات قرآن کریم نشان می‌دهد که در موارد سیار زیادی، روی سخن خداوند متعال با کل مردم است (یا ایها الناس). از آنجایی که مخاطب قراردادن کل مردم دنیا در یک زمان خاص نیازمند شیوه‌های خاص و فراگیر است و ظرف رسانه‌ای بسیار گسترده‌ای را طلب می‌کند، فضای مجازی، بستری کاملاً مناسب و دارای قابلیت لازم برای چنین کارکرده است و انتقال معنا و پیام در آن به سهولت و در هر محدوده‌ای صورت می‌گیرد و ظرف و ابزاری بهتر و شایسته‌تر از آن برای منعکس کردن کلام حق تعالی وجود ندارد. دیگر اینکه، اگر بخواهیم شاهد مثالی برای تأیید و انطباق الگوی پیشنهاد شده با واقع ارائه کیم، یکی از موارد، ساختار شورای عالی فضای مجازی جمهوری اسلامی است که با حکم مقام معظم رهبری تشکیل شده و تا حدود زیادی مؤید این معنا و منطبق بر مدل مفهومی ارائه شده در این مقاله است.

جدول ۷. نقش متناظر اعضای شورای عالی فضای مجازی در چارچوب فضای مجازی

اعداد نظام تصمیم‌گیری و عمل فضای مجازی	اعداد نظام تصمیم‌گیری و عمل فضای مجازی عالی	اعداد نظام تصمیم‌گیری و عمل فضای مجازی عالی	اعداد نظام تصمیم‌گیری و عمل فضای مجازی عالی
نماینده نهاد امنیتی	وزیر اطلاعات	خطمشی گذار دولتی	رئیس جمهور
نماینده نهاد فرهنگی	رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی	نماینده نهاد حقوقی	رئیس مجلس شورای اسلامی
نماینده نهاد فرهنگی	رئیس سازمان تبلیغات اسلامی	نماینده نهاد حقوقی و قضایی	رئیس قوه قضائیه
نماینده نهاد دفاعی	فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی	نماینده نهاد اجتماعی و فرهنگی	رئیس سازمان صداوسیما
نماینده نهاد امنیتی	فرمانده ناجا	نماینده خطمشی گذار دولتی	دییر شورا و رئیس مرکز ملی فضای مجازی
نماینده نهاد حقوقی	دادستان کل کشور	نماینده نهاد فناوری	وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات
نماینده نهاد دفاعی	وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح	نماینده نهاد فرهنگی	وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی
متخصصان ابعاد مختلف	اعضای حقیقی	نماینده نهاد فناوری	وزیر علوم و تحقیقات و فناوری

با اینکه نگارندگان، ادعایی بر مطابقت کامل نتیجه تحقیق خود با واقع ندارند، اما با بررسی الگوها و پژوهش‌های انجام شده در این خصوص، الگوی خود را از زمرة کامل‌ترین‌ها می‌شمارند، و در عین حال واضح است که در هر حال دولت یاری خود را به سوی سایر پژوهشگران دراز می‌نمایند. با اذعان به این ضرورت که شناخت نظام تصمیم‌گیری و فعالیت در فضای مجازی، برای دولت، مسئولان و مجریان خطمشی‌ها و نیز پژوهشگران، بر کسی پوشیده نیست، می‌توان این الگو را گامی اولیه در این راه دانست. امید آنکه با مدد الهی سرآغاز گام‌های بعدی بزرگ‌تری در جهت ارتقای معرفت و عمل در فضای مجازی باشد.

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

۱. الوانی سیدمهدی، حسن دانایی فرد (۱۳۹۰). مباحث مدیریت دولتی، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
۲. بدرقه، علی (۱۳۸۵). استراتژی‌های توسعه فناوری اطلاعات، تهران: انتشارات روناس.
حاجی ملامیرزایی، حامد (۱۳۹۳). تدوین الگوی خط مشی گذاری فضای مجازی، پژوهشگاه فضای مجازی.
۳. دوران، بهزاد (۱۳۸۶). هویت اجتماعی و فضای سایبرنیک، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و هنر و ارتباطات.
۴. سند راهبردی نظام جامع فناوری اطلاعات جمهوری اسلامی ایران (۱۳۸۸). تصویب‌نامه هیئت وزیران، مورخ ۱۱/۲/۱۳۸۸، روزنامه رسمی شماره ۱۰۶ ۳۸۸۷۶/۷۶۱۰.
۵. شریفی، علی، قهرمانی، حنفی زاده (۱۳۹۱). «تدوین معماری فناوری اطلاعات کشور»، گزارش بررسی مدل‌ها و الگوهای توسعه فاوا، مرکز تحقیقات مخابرات: ۱-۲۰.
۶. شکرخواه، یونس (۱۳۸۱). واژه‌نامه ارتباطات، تهران: انتشارات سروش.
۷. صادقی، محمود، زرکلام علم خواه (۱۳۹۰). مطالعه‌شنختی حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات (حقوق فاوا)، مرکز تحقیقات مخابرات.
۸. طاهرزاده، اصغر (۱۳۸۷). گرینش تکنولوژی از دریچه بینش توحیدی، اصفهان: لب المیزان.
۹. علوی، سیدبابک، آرین قلی‌پور (۱۳۸۸). «شناسایی عوامل مؤثر بر رفتارهای فراتر از نقش اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها: مطالعه‌ای در داشنگاه صنعتی شریف»، فصلنامه علوم مدیریت ایران، سال چهارم، شماره ۱۴.
۱۰. کرمانی روح الله (۱۳۹۰). «درآمدی بر پدیدارشناسی فضای مجازی»، مطالعات رسانه‌ای، سال ششم، شماره ۱۲.
۱۱. مجیدی، اردوان (۱۳۸۳). «فناوری اطلاعات و ارتباطات: مفهوم، ماهیت، تعریف و اثر در برنامه‌ریزی توسعه»، ماهنامه گزارش کامپیوت، شماره ۱۵۸.
۱۲. معتمدنژاد، کاظم (۱۳۸۳). وسائل ارتباط جمعی، تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.
۱۳. مقیمی، سیدمحمد (۱۳۹۰). طراحی و تبیین الگوی مدیریت تضاد بر مبنای اندیشه‌های امام خمینی (ره)، دوفصلنامه علمی پژوهشی مدیریت اسلامی، سال ۱۹، شماره ۱.
۱۴. هایدگر، مارتین (۱۳۸۶). فلسفه تکنولوژی، ترجمه شاپور اعتماد، تهران: نشر مرکز.
۱۵. هچ، ماری جو (۱۳۹۰). تئوری سازمان، مدرن، نمادین - تفسیری و پست مدرن، ترجمه حسن دانایی فرد، تهران: مؤسسه کتاب مهریان نشر.

ب) منابع لاتین

1. Benedikt, M. (1991). Cyberspace: Some proposals. In M. Benedikt (Ed), Cyberspace: First

- steps. Cambridge: MIT Press
- 2. Economist Intelligence Unit (2010). EIU, Digital Economy Rankings , Beyond E- Readiness .
  - 3. International Telecommunication Union (2004). ITU, The Nature of The Information Society: 8-14.
  - 4. International Telecommunication Union (2010. ITU, Measuring the Information Society: 3.
  - 5. Jones, Steve (1999). Doing Internet Research: Critical Issues and Methods for Examining the Net; SAGE, - Computers .
  - 6. Kellerman, Aharon (2007). "Cyberspace Classification and Cognition: Information and Communications Cyberspaces", Journal of Urban Technology, Vol. 14, Issue 3: 5-32.